

Družba sv. Cirila in Metoda je dala napraviti tako imenovane švedske užigalice v ličnih zaklopnih ali škatljicah. Na njih je lep napis v narodnih barvah: „Vžigalice Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Mal polóži dar — Domu na altar!“ Zaloga je samo v trgovini Iv. Perdana v Ljubljani.

Ob enem so občinstvu na razpolago svinčniki naslovljeni: „Svinčnik Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“ Narejeni so v raznih barvah in po raznih cenah. Zaloga je le pri Jos. Petriču, trgovcu v Ljubljani, Kolodvorske ulice.

Ker je blago dobro — kolikor smo ga mogli poskušati — zato je priporočamo domoljubom.

Doma in po svetu.

III.

Ozreti se moramo najprej nekoliko nazaj. — 22. prosinca je bil razpuščen dosedanji **državni zbor**, novi pa se snide že koncem meseca sušca. Zopet se razburjajo duhovi; pričeli so se dnevi, ko se mnogo govori, veliko obeta, ostro piše pa hudo bojuje. Socijalni demokratje so po vseh kronovinah postavili svoje kandidate. Upajo, da vsaj po nekaterih krajih prodró. Avstrijski škofje pa so izdali skupni pastirski list, v katerem opominjajo vernike, naj volijo može, ki so prijatelji ljudstva in delavcev, verni sinovi katoliške cerkve, udani narodu in cesarju. Celó nasprotniki priznavajo, da je ta cerkveni list sestavljen s čustvom domoljubja in na podlagi pravičnosti. Bog le daj, da bi povsod zmagali verni, dobri, modri in trezni može, ne pa prijatelji prevratov! — **S Kranjskega** se je zadnje mesece izselilo mnogo oseb v Brazilijo. Odšle so cele družine. Bili so skoraj vsi Notranjci. Sedaj pošiljajo domov žalostna poročila. Prepozno uvidevajo, da so bili žrtva brezvestnih agentov. Vlada na Tirolskem je več nego pred jednim letom razglasila, da je braziljska vlada sklenila pogodbo z nekim laškim agentom, da ji ta dovêde 15.000 izseljencev, med katerimi pa ne sme biti več nego 2000 Italijanov. Umevno je, da so zato začeli loviti Avstrijce. Najprvo so pošiljali Rusine in Poljake, dokler ni vlada ustavila nesramne kupčije. Sedaj so skoro gotovo isti ujeli tudi naše Notranjce. Nujno potrebno je to stvar dognati, da se v prihodnje prepreči taka pogubna prevara. Največ jih je gnalo preko morja uboštvo, nekatere so zapeljali tudi znanci v Braziliji z brezvestnimi poročili o bogastvu in lepem zaslužku v obljubljeni deželi. Vabili pa so jih samo zato, da bi v svoji nesreči ne bili sami. Sedaj jih tare bêda v tujini. Naroden pregovor pa pravi: „Za pridnega je za vsakim grmom kos kruha, pod vsakim

kamenom krajcar.“ — Evropo vznemirjajo sedaj dogodki na otoku **Kreti**. Tu je zopet tekla krščanska kri. A sedaj se kristijani niso dali mirno daviti, marveč so si pomagali, kakor so znali, in tudi sami udarili na Turka. Zlasti pa so klicali Grke na pomoč. Grki so čakali že dolgo časa ugodne prilike, da bi stopili na Kreta. Že v lanskem kreškem uporu je šlo nekaj mladih grških častnikov na Kreta, toda evropske velesile niso pustile, da bi se kdo razven njih vtikal v turško vprašanje: častniki so morali nazaj. A sedaj je prikipeła stvar do vrha, grški narod je zahteval najodločneje, da se Kreta zasede. Vlada je poslala na otok ok. 5. svečana dve vojni ladiji, in ko je potem narod na velikem shodu zahteval, da se Kreta priklene Grški, šel je princ Jurij po noči dne 10. do 11. svečana s šestimi torpednicami na Kreta. Grškim četam na otoku pod vodstvom obrista Vassosa se pridružujejo Krečani. Odločni Vassos je zavrnil vse opomine in pozive bodisi poveljnikov ladij, katere so poslale na Kreta velesile, bodisi turške. Dobre volje in poguma imajo Grki dovolj, a kako bodo postopale velesile, ne vemo v tem hipu. Najhujša nasprotnica Grkom je ošabna nemška vlada. Vendar upamo, da tudi nemško prijateljstvo ne bo rešilo gnile Turčije. — **Španci** še niso pomirili Kube. Jo-li bodo kdaj? Očita se jim, da so preveč izsesavali bogato nasebino in da je skrajno samosilje privêdlo domačine h krvavi vstaji. Nekaj resnice je na tem, a prav tako očito je, da upor najbolj podpihujejo Združene države, ki bi si rade osvojile bogati otok, in pa one tajne sile, ki nesrečno Špansko že celo stoletje drvé od prevrata do prevrata, od vojske do vojske, prostožidarji. Ti bi radi uničili katoliško državo. Posebno kaže to vstaja na Filipinih. Vsi potniki, ki so obiskali te tako rodovitne otoke, ne morejo prehvaliti španske uprave. Domači so ondí doslej živeli zadovoljneje, kakor večina prebivalcev v Evropi. Vlada jim je bila očetovsko dobrohotna, duhovniki in redovniki so jim bili učitelji in zaščitniki. A to je bôdlo prostožidarje. Zanetili so bratomorni upor, ki je tirjal že mnogo nedolžne krvi. Kolovodje vstaje dr. Rizál, Rojas in drugi so vsi prostožidarji. Čuditi se ni. Brezverstvo ne pozna domovine. — V **Indiji** pa neki ponehuje črna kuga. Senca strašne morilke pada pa na Evropo. Vlade se posvetujejo, kako bi ji zaprle pot v svoja ozemlja, katera je že niso videla več kakor dvesto let. Neki francoski zdravnik je sicer rekel, da se novodobno zdravilstvo ne straši boja s „črno smrtjo“. Pa to je bila le oblastna beseda.

Največ važnih dogodkov je prav sedaj — dejali bi — v cvetu. Treba torej čakati, da zvemo, kako bodo nadalje zoreli.